

gyávaságod története

– a legrövidebb változat –

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 51-52. szám, 2022. december 22.

egyes szám első személyben írom meg a történetet. a gyávaságod történetét. azért így, mert akkor könnyebben olvasod. nem rólad szól. nem neked kell cipelni. nézd, lerakom ide, az út elejére a gyávaságodat, ebben a hátizsákban. te elmész, elszambázol ebben az elhordott trikóban, ami egyébként elég jól áll neked, nem mintha valami veszettül kidolgozott felsőtest volna a tiéd, de nem idegen tőled a sport. ez látszik. labdával láttalak már, ügyesen bánasz vele. hogy bármeddig dekázol, hogy csak akkor hagyod abba, amikor már mindenki elfordult: mit nézzenek azon, aki bármeddig levegőben tudja tartani a labdát. abban nincsen semmi érdekes, nincsen benne a bukás, a veszteség esélye, kockázata, eseménye. nem közénk tartozik, ezt érzik, elfordulnak. könnyű neki, azt mondják. nem is, inkább azt, hogy így könnyű, így, ha megy, ha van érzéke hozzá. ha tehetséges.